

Meer groen voor meer Rotterdammers?

Hier sta ik weer, Anne Karin ten Bosch, trotse voorzitter van VTV Blijdorp, een parel in de polder van Overschie en bedenker van Stadspark West. Ik zat het afgelopen jaar aan tafel bij het overleg over de visie.

Schijnparticipatie:

Ik liet me in januari scherp uit over 'schijn-participatie'. Ik kijk dan ook met trots terug op de manier waarop we in deze en zeker ook de andere overlegtafels feitenkennis en ervaring, liefde en expertise hebben aangedragen. Daarmee konden ambtenaren de visie onderbouwen en andere documenten opstellen. Ik heb gezien hoe we in 2023 bij veel ambtenaren de ogen hebben geopend voor de manier waarop nuts- en volkstuinten al bijna honderd jaar bijdragen aan het welzijn en welbevinden van Rotterdammers en dat verenigingen met "Beke-rapport-achtige" problemen de uitzonderingen zijn, al is er tijd nodig om ze op de rails te krijgen.

Ik kom, ondanks mijn betrokkenheid en onze participatie, tot de conclusie dat deze versie van de visie onze stad helaas niet gaat helpen. Op de manier waarop het er nu staat hoeft er *geen* beleid te komen dat zich richt op *beschermen*, *versterken* en *ondersteunen* van alles wat we al zijn en doen. Sterker nog we moeten nu van alles extra doen, voordat we kennelijk waardevol genoeg zijn om te mogen bestaan. Waarde is al gauw kwantitatief in deze handelsstad, maar wij zijn meer waard dan geld alleen.

Erkenning en inrichting van de stad:

De waarde van de biodiverse en oude natuur op volkstuinten wordt nu hardop erkend. Het is nu ook duidelijk dat *wat* wij al bijna een eeuw doen, moeiteloos aansluit op verschillende beleidslijnen. Bijvoorbeeld uw beleid gericht op armoedebestrijding, op fysieke en mentale gezondheid, op schoonheid, bewegen, samenwerken, verbinding, zingeving en plezier. Op al deze terreinen dragen wij bij, dat kunt u nu lezen.

U heeft, als commissie, invloed op de kwaliteit van het leven hier in deze stad en ook al lijkt uw invloed op de fysieke inrichting en de buitenruimte beperkt: u kunt bepalen welke voorzieningen noodzakelijk zijn voor het welzijn in deze stad en u kunt deze voorzieningen door beleid steunen. Volkstuinten zijn zo'n voorziening.

Een voorziening die ruimte inneemt en ruimte biedt, want stadsnatuur heeft ook ruimte nodig.

De visie laat geen kans ongemoeid om te vermelden dat we *extensieve* en *exclusieve* gebruikers zijn van stedelijke ruimte, het klinkt bijna beschuldigend en dat komt 1 op 1 uit de omgevingsvisie, die ook al voorsorteert op bouwen in het groen.

In stadsnatuur moeten nou juist niet teveel mensen verblijven, het is al dichtbevolkt door flora, fauna. Daar komt bij dat burgers het licht 's avonds aan willen en niet mogen struikelen en zijn bang voor vieze schoenen.

U erkent onze meerwaarde. Nu moet u die borgen in eigen beleid. U kunt ook adviseren dat het biodiversiteits-beleid, dat elders wordt gemaakt, de volkstuinten erbij betreft. U kunt ervoor zorgen dat onze verenigingen op verschillende vlakken ondersteunt worden zodat onze kwaliteiten verder versterkt worden.

Voor dat laatste hebben we een juridisch onafhankelijke organisatie nodig die volwaardig en professioneel haar werk kan doen. Wij weten nu wat de gemeente van onze besturen vraagt is, dat kader is bijna klaar en daar is duurzaam beleid en dus geld voor nodig. Zo voorkomt u een nieuw

debacle. Geld was er in het recente verleden in de vorm van een percentage van de huurinkomsten dat naar de SviN ging. We trekken op dit moment de lessen uit de te mager begrootte SviN-jaren en kunnen daarna zorgen voor een gezonde en effectieve samenwerking tussen verenigingen en gemeente.

De zomer en deze herfst hebben alweer een voorproef gegeven van wat ons te wachten staat. Onze volkstuinen staan al een paar weken regelmatig blank, water dat we opslaan voor de volgende droge zomer in deze versteende stad, terwijl onze bomen koelte geven aan oververhitte en gestresste stadsbewoners die tijdens een wandeling de ijsvogel kunnen zien en tot rust kunnen komen. Wat is u dat waard?

Hier ligt een kans, bekijk het eens zo! Zorg dat er een visie komt die werk maakt van de waarde die we hebben en het werk dat wij zelf verzetten. Zeg tegen stadsontwikkeling dat ze een negende stadsproject kunnen maken van alles wat er al is aan groen en blauw. Laat city marketing ervoor zorgen dat we andere steden tot voorbeeld zijn en dat we toeristen uit de hele wereld versteld doet staan. Hier kunnen we bouwen, verbouwen, water bergen én groen behouden. Loop voorop, weet wat van waarde is.

Wij zijn geen muggen, die je na een jaar irritant zoemen dood slaat. Misschien zijn we een olifant in de porseleinkast die stadsontwikkeling of vastgoed heet, maar dan alleen omdat we met hart en ziel bijdragen aan het welzijn en de ontwikkeling van een natuurinclusieve stad. We zijn ook stadmakers.

Ik citeer tot slot weer eens Lucebert "Alles van waarde is weerloos". Deze commissie die vaak de kwetsbaren moet beschermen vraag ik: zorg voor beleid waarin wij onze eigen rol van betekenis kunnen spelen, een rol die past bij onze core-business.